

کفر محض!

من أَصْبَحَ عَلَى الدُّنْيَا حَزِينًا فَقَدْ أَصْبَحَ عَلَى اللَّهِ سَاخِطًا: هر کس نسبت به وضعیت دنیوی اش محزون باشد، هر آینه بر خدا غضبنای است. این بدان خاطر است که وضعیت دنیوی او را کسی جز خدا به وجود نیاورده است. آیا زشت نیست که بعد از یک عمر نماز و عبادت، بر خدا غضبنای باشیم؟ آیا می‌شود انسان همه‌ی عمر مهمن باشد و باز هم از صاحبخانه پکر باشد؟ چقدر بی وجودان باید باشد که خلقش از این صاحبخانه تنگ باشد. باید و از این صاحبخانه گله نکنید. خصوصاً پیش خلق از خدا گله نکنید که کفر است.

[حاج اسماعیل دولابی ، مصباح الهدی ، ص ۳۰]

راهی برای گشايش از گرفتاری ها!

علامه لاھیجانی انصاری (ره) به نقل از استادش مرحوم میرزا علی آقا قاضی طباطبائی فرمودند: روزی از ایشان پرسیدم که در موقع اضطرار و گرفتاری چه در امور دنیوی و یا در امور اخروی و در بنبست کارها به چه ذکر مشغول شوم تا گشايش یابد؟ (مرحوم قاضی) در جواب فرمودند: پس از پنج بار صلوات و قرائت آية الكرسي، در دل خود بدون آوردن به زیان بسیار بگو: «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي دُرْعَكَ الْحَصِينَةِ الَّتِي تَجْعَلُ فَيْهَا مَنْ تَشاءُ» تا گشايش یابد. «خدایا! مرا در حصن و پناهگاه خود و در جوشن و زره محکم قرار بده در آن چنان جوشنی که کسانی را که بخواهی قرار می‌دهی.»

[اسوه عارفان ، گفته ها و ناگفته ها درباره مرحوم علامه سید علی آقا قاضی ، ص ۳۳]

شرط رسیدن به سعادت

حضرت آیت الله نمازی شاهرودی پس از نقل تشریفات شاهزاده ام به حضرت ولی عصر عجل الله فرموده بود: من فهمیده ام که برای توفیق و رسیدن به خیرات و مبرات و سعادت ها چند چیز خیلی با اهمیت است: اول: محبت اهل بیت (علیه السلام). هر قدر می‌توانید محبت به خاندان عصمت و طهارت، محمد و آل محمد، اولاد و ذرای آن ها را در دلتان بیشتر کنید. هر خدمتی که از دستتان بر می‌آید برای ذرای زهراءسلام الله علیها انجام دهید. دوم: قرآن خواندن، هر روز مقداری بخوانید، به هر اندازه که می‌توانید قرآن بخوانید. سوم: نماز جماعت، را هرگز ترک نکنید، درباره امام جماعت تحقیق کنید، هر جایی که نماز جماعت بر پا می‌شود و امام جماعت مورد اعتماد است، شرکت کنید. چهارم: نماز شب را ترک نکنید، از خدا بخواهید که به شما توفیق خواندن نماز شب را عطا کند، نماز شب آثار عجیبی دارد. [حسن صدیق مازندرانی، حیات عارفانه فرزانگان]

زن با یک دست گهواره را و با دست دیگر دنیا را تکان می‌دهد

از اینکه فهمیده بودیم ساکنان سلوول سمت چپ (و راستمان) ایرانی هستند خوشحال بودیم. سی و دو ضربه به دیوار زدیم تا آنها را متوجه حروف الفباء کنیم . آنها هم متقابلاً سی و ضربه به دیوار کوبیدند . نه ببیشتر نه کمتر. خوشحال شدیم که آنها منظور ما را فهمیده اند . پس حالا ضربه بزنیم: پانزده ضربه «س» بیست و هفت ضربه «ل» یک ضربه «ا» بیست و هشت ضربه «م» یعنی سلام. هرچه ششستیم جوابی دریافت نکردیم . مجدداً بار دوم و بار سوم تکرار کردیم . سلوول سمت چپ به دریچه زدند و نگهبان را صدا زدند . دریچه که باز شد ما بلا فاصله زیر در رفتیم از زیر در شنیدیم که با صدای بلند گفتند ما ترتیب الفباء را نمی دانیم . . . کار خلاقانه آن برادری که به بهانه تراوه خواندن اسمای دوستاش را با شعر و آهنگ برایمان گفته بود یادمان آمد . از آنجا که نگهبان ها به دعای بعد از نماز ما در سه و عده نماز یومیه عادت کرده و آن را پذیرفته بودند شروع به خواندن دعای امن یجیب کردیم البته با همان لحن و صوت همیشگی به جای دعا حروف الفباء را شمرده شمرده می خواندیم . . . وقتی تمام شد فوراً از دیوار سمت راست که ترتیب حروف الفباء را گرفته بودند شروع به ضربه زدن کردند : « زن با یک دست گهواره را و با دست دیگر دنیا را تکان می‌دهد. »

[معمومنه آباد، من زنده ام (خاطرات دوران اسارت)، چاپ دویست و پنجم، ۱۳۹۵ ، ص ۲۶۹ تا ۲۷۱]

با توجه به کیفیت فیلم ها (خارجی یا داخلی) و موسیقی که از تلویزیون جمهوری اسلامی پخش می‌شود دیدن و گوش دادن به آنها چه حکمی دارد؟

سؤال

اگر افراد شنونده و بیننده تشخیص دهنده موسیقی که از رادیو و تلویزیون پخش می‌شود از نوع موسیقی مطرب لهوی مناسب با مجالس لهو و گناه است و یا دیدن فیلمی که از تلویزیون پخش می‌شود، مفسده دارد، دیدن و شنیدن آنها برای آنان جایز نیست و مجرد پخش از رادیو و تلویزیون حجت شرعی برای جواز محسوب نمی‌شود.

جواب

(استفتایات مقام معظم رهبری امام خامنه ای در سایت معظم له به آدرس: ir.leader)